

Lege nr. 637/2002

din 07/12/2002
Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 931 din 19/12/2002

cu privire la reglementarea raporturilor de drept international privat in domeniul insolventei

TITLUL I

Raporturile cu state straine, in general

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Domeniul de reglementare

Art. 1. - (1) Prezenta lege cuprinde:

- a) norme pentru determinarea legii aplicabile unui raport de drept international privat in materia insolventei;
- b) norme de procedura in litigii privind raporturile de drept international privat in materia insolventei;
- c) norme privind conditiile in care autoritatile romane competente solicita si, respectiv, acorda asistenta cu privire la procedurile de insolventa deschise pe teritoriul Romaniei sau al unui stat strain.

(2) In sensul prezentei legi, raporturile de drept international privat in materia insolventei reprezinta acele raporturi de drept privat cu element de extraneitate, care sunt supuse solutionarii ca urmare a deschiderii unei proceduri de insolventa si in conditiile stabilite de aceasta.

Sfera de aplicare

Art. 2. - (1) Prezenta lege se aplica in urmatoarele situatii:

a) in cazul in care este solicitata asistenta in Romania de catre o instanta straina sau de catre un reprezentant strain, in legatura cu o procedura straina de insolventa;

b) in cazul in care este solicitata asistenta intr-un stat strain in legatura cu o procedura care se desfasoara potrivit Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizarii judiciare si a falimentului, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, denumita in continuare procedura romana de insolventa;

c) in cazul desfasurarii concomitente a unei proceduri romane de insolventa si a unei proceduri straine de insolventa referitoare la acelasi debitor;

d) in cazul in care creditorii sau alte persoane interesate dintr-un stat strain sunt interesate sa solicite deschiderea in Romania a procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, sau sa participe in cadrul unei proceduri deschise.

(2) Prezenta lege nu se aplica in cazul unei proceduri de insolventa care are ca obiect:

- a) banchi, cooperative sau alte institutii de credit;
- b) societati si agenti de asigurare;
- c) societati de servicii de investitii financiare, organisme de plasament colectiv in valori mobiliare, societati de administrare a investitiilor;
- d) societati de bursa, membri ai burselor de marfuri, case de compensatie, membri compensatori ai burselor de marfuri, societati de brokeraj, traderi.

Definitii

Art. 3. - In sensul prezentei legi, termenii de mai jos se definesc astfel:

a) procedura straina este procedura colectiva, judiciara sau administrativa, care se desfasoara in conformitate cu legislatia in materie de insolventa a unui stat strain, inclusiv procedura provizorie, in care bunurile si activitatea debitatorului sunt supuse controlului sau supravegherii unei instante straine, in scopul reorganizarii sau lichidarii activitatii acelui debitor;

b) procedura straina principală este procedura straina de insolventa care se desfasoara in statul in care se situeaza centrul principalelor interese ale debitatorului;

c) procedura straina secundara este procedura straina de insolventa, alta decat cea principală, care se desfasoara in statul in care debitatorul isi are stabilit un sediu, in sensul prevazut la lit. p);

d) centrul principalelor interese ale debitatorului este, pana la proba contrarie, dupa caz:

- sediul principal al persoanei juridice;
 - domiciliul profesional al persoanei fizice care exercita o activitate economica sau o profesiune independenta;
 - domiciliul persoanei fizice care nu exercita o activitate economica sau o profesiune independenta;
- e) reprezentant strain este persoana fizica sau juridica, incluzand persoanele desemnate cu titlu provizoriu,

autorizate, in cadrul unei proceduri straine, sa administreze reorganizarea sau lichidarea bunurilor si a activitatii debitorului sau sa actioneze ca reprezentant al unei proceduri straine;

f) lichidator european este reprezentantul strain al unei proceduri straine de insolventa care este deschisa intr-un stat membru al Uniunii Europene; lista denumirilor lichidatorilor europei este prevazuta in anexa nr. 3;

g) procedura europeana de insolventa este procedura colectiva determinata de insolventa debitorului, care se deschide intr-un stat membru al Uniunii Europene, antrenand desistarea parciala sau totala a debitorului de conducerea activitatii sale, precum si desemnarea unui lichidator european; lista denumirilor acestor proceduri europene de insolventa este prevazuta in anexa nr. 1;

h) procedura de lichidare este acea procedura de insolventa europeana in care se realizeaza lichidarea bunurilor debitorului, inclusiv atunci cand procedura respectiva se finalizeaza printre concordat, plan de reorganizare sau o alta masura ce pune capat starii de insolventa ori in cazul in care procedura se inchide din cauza lipsei bunurilor; lista denumirilor acestor proceduri este prevazuta in anexa nr. 2;

i) creditor strain este creditorul al carui domiciliu sau, dupa caz, sediu este stabilit intr-un stat strain;

j) reprezentant roman este persoana fizica sau juridica desemnata ca administrator sau lichidator judiciar, in cadrul unei proceduri romane de insolventa, in conformitate cu prevederile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

k) instanta straina este autoritatea judecatoreasca sau de alta natura, abilitata sa deschida si sa controleze sau sa supravegheze o procedura straina ori sa adopte hotarari in cursul derularii unei asemenea proceduri;

l) hotarare - atunci cand este vorba de deschiderea unei proceduri de insolventa sau de desemnarea unui reprezentant - este hotararea oricarei instante competente prin care se deschide o asemenea procedura sau se desemneaza un reprezentant;

m) momentul deschiderii procedurii este momentul la care hotararea de deschidere a procedurii produce efecte, chiar daca aceasta nu are caracter definitiv;

n) sediul principal este locul in care se afla centrul principal de conducere si de gestiune a activitatii statutare a persoanei juridice, chiar daca hotararile organului de conducere respectiv sunt adoptate potrivit directivelor transmise de membri, actionari sau asociati din alte state;

o) sediul profesional este locul in care functioneaza conducerea activitatii economice ori a exercitarii profesiei independente a persoanei fizice;

p) sediul este orice punct de lucru in care debitorul exercita, cu mijloace umane si materiale si cu caracter netranzitoriu, o activitate economica sau o profesie independenta;

q) statul in care se gaseste un bun este:

- pentru bunurile corporale - statul pe teritoriul caruia este situat bunul;
- pentru bunurile si drepturile pe care proprietarul sau titularul trebuie sa le inscrie intr-un registru public - statul sub a carui autoritate este pastrat registrul;

- pentru creante - statul pe teritoriul caruia se afla centrul principalelor interese ale debitorului creantei, astfel cum este determinat la lit. d).

Obligatii internationale ale Romaniei

Art. 4. - In masura in care exista neconcordanta intre dispozitiile prezentei legi si obligatiile Romaniei izvorand din tratate, conventii sau orice alta forma de acord international, bi- sau multilateral, la care Romania este parte, prevederile tratatului, ale conventiei sau ale acordului international se vor aplica cu prioritate.

Instanta sau autoritatea competenta

Art. 5. - Atributiile stabilite de prezenta lege, referitoare la recunoasterea procedurilor straine si cooperarea cu instantele straine, sunt de competenta tribunalului, prin judecatorul-sindic, precum si a reprezentantului roman, dupa cum urmeaza:

A. tribunalul in circumscripția caruia se afla sediul debitorului. In sensul prezentei legi, se considera ca persoana juridica straina are sediul in Romania si in cazul in care are pe teritoriul tarii o sucursala, agentie, reprezentanta sau orice alta entitate fara personalitate juridica. In cazul in care debitorul are mai multe sedii in Romania, competenta revine oricaruiu dintre tribunalele in circumscripția carora se afla sediile respective;

B. in cazul in care debitorul nu are nici un sediu in Romania, competent este:

a) tribunalul sau oricare dintre tribunalele in circumscripția carora se afla bunuri imobile apartinand debitorului, atunci cand in obiectul cererii se regasesc bunuri imobile in mod exclusiv sau alaturi de alte bunuri;

b) tribunalul in circumscripția caruia se pastreaza registrul in care este inscrisa nava sau aeronava care face obiectul cererii;

c) tribunalul in circumscripția caruia se afla sediul societatii comerciale romane la care debitorul detine valorile mobiliare care fac obiectul cererii;

d) Tribunalul Bucuresti, in cazul in care obiectul cererii il constituie drepturi de proprietate intelectuala protejate in Romania, titluri de stat, bonuri de tezaur, obligatiuni de stat si municipale apartinand debitorului;

e) in cazul in care obiectul cererii il constituie drepturi de creanta ale debitorului asupra unei persoane sau autoritatii publice, tribunalul in circumscripția caruia se afla domiciliul sau resedinta, respectiv sediul persoanei sau al autoritatii publice respective.

Autorizarea reprezentantului roman in scopul actionarii

Art. 6. - Reprezentantul roman este abilitat sa actioneze intr-un stat strain, ca reprezentant al procedurii deschise in Romania, in conditiile stabilite de legea straina aplicabila.

Exceptii de ordine publica

Art. 7. - Instantele romanesti vor putea refuza recunoasterea unei proceduri straine, executarea unei hotarari judecatoresti straine adoptate in cadrul unei asemenea proceduri, a hotararilor care decurg in mod direct din procedura de insolventa si care prezinta o stransa legatura cu aceasta ori incuiintarea oricarei alte masuri prevazute de prezenata lege, doar in situatia in care:

- a) hotararea este rezultatul unei fraude comise in procedura urmata in strainatate;
- b) hotararea incalca dispozitiile de ordine publica de drept international privat roman; constituie un asemenea temei de refuz al recunoasterii incalcarea dispozitiilor legale cu privire la competenta exclusiva de judecata a instantelor romanesti.

Aplicabilitatea Legii nr. 105/1992

Art. 8. - Prevederile prezentei legi se completeaza, in masura compatibilitatii lor, cu dispozitiile Legii nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept international privat.

Interpretarea

Art. 9. - In interpretarea prezentei legi se va tine seama de originea sa internationala, precum si de necesitatea promovarii uniformitatii in aplicarea sa si a respectarii bunei-credinte.

CAPITOLUL II

Accesul reprezentantilor si al creditorilor straini la instantele romanesti

Dreptul de acces direct

Art. 10. - Reprezentantul strain are dreptul de a se adresa direct instantelor romanesti.

Cererea reprezentantului strain de deschidere a procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995

Art. 11. - Reprezentantul strain are calitate procesuala activa pentru a introduce o cerere de deschidere a procedurii, in conformitate cu dispozitiile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in masura in care toate celelalte conditii necesare deschiderii unei asemenea proceduri sunt indeplinite potrivit legii romane.

Participarea reprezentantului strain in cadrul procedurii deschise potrivit Legii nr. 64/1995

Art. 12. - Reprezentantul strain are calitate procesuala de a participa in cadrul unei proceduri deja deschise impotriva debitorului, potrivit Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, numai din momentul recunoasterii procedurii straine pe care o prezinta.

Limitarea competentei

Art. 13. - Actiunea formulata de reprezentantul strain in fata instantelor romanesti, in conformitate cu prezenata lege, nu va conduce la extinderea competentei instantelor romanesti asupra acestui reprezentant, a bunurilor si a activitatii externe ale debitorului decat pentru solutionarea capitelor actiunii formulate, fara a viza alte scopuri.

Participarea creditorilor straini in cadrul procedurii deschise potrivit Legii nr. 64/1995

Art. 14. - (1) Creditorii straini se bucura de aceleasi drepturi referitoare la deschiderea si participarea in cadrul procedurii deschise, potrivit Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, ca si creditorii romani.

(2) Prevederile alin. (1) nu modifica ordinea de plata a creantelor in procedura prevazuta de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in cazul falimentului. In privinta creantelor creditorilor straini, acestea nu vor fi placate pe un loc inferior categoriei creantelor chirografare, cu exceptia acelor creante care se incadreaza in categoria creantelor subordonate creantelor chirografare.

(3) Creantelor nescadente si celor sub conditie li se vor aplica, in mod corespunzator, prevederile Legii nr.

64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(4) Creantelor negarante si partilor negarante ale creantelor garantate, care nu sunt scadente la data inregistrarii cererii de admitere a acestora, li se vor aplica in mod corespunzator prevederile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Citarea, comunicarea si notificarea oricarui act de procedura,
prevazute de Legea nr. 64/1995, catre creditorii straini

Art. 15. - (1) Citarea creditorilor straini cunoscuti, precum si comunicarea si notificarea oricarui act de procedura catre acestia se vor realiza in conditiile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare. Instantele vor dispune luarea masurilor corespunzatoare pentru indeplinirea actelor respective de procedura si fata de creditorii straini cu adresa necunoscuta.

(2) Indeplinirea actelor de procedura mentionate la alin. (1) se va face in mod individual, cu exceptia cazului in care instanta considera ca, potrivit circumstantelor de fapt, folosirea unei alte modalitati ar fi mai potrivita. Instantele nu sunt tinute sa apeleze, in mod obligatoriu, la comisii rogatorii sau la alte formalitati similare.

(3) Notificarile transmisse creditorilor straini prin care se comunica deschiderea procedurii vor indica elementele prevazute de dispozitiile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, inclusiv continutul minim obligatoriu al cererii de admitere a creantei asupra averii debitorului.

CAPITOLUL III

Recunoasterea procedurii straine si masuri cu executare vremelnica

Cererea de recunoastere a procedurii straine

Art. 16. - (1) Reprezentantul strain are calitate procesuala activa pentru a formula in fata instantei romanesti competente o cerere de recunoastere a procedurii straine in care acesta a fost desemnat.

(2) Cererea de recunoastere va fi insotita de unul dintre urmatoarele documente:

- a) o copie certificata a hotararii de deschidere a procedurii straine si de desemnare a reprezentantului strain;
- b) o adeverinta emisa de instanta straina, prin care se certifica existenta unei proceduri straine si desemnarea reprezentantului strain;

c) in lipsa mijloacelor de proba mentionate la lit. a) si b), orice alta dovada de deschidere a procedurii straine si de desemnare a reprezentantului strain, admisibila in conditiile prevazute de Ordonanta Guvernului nr. 66/1999 pentru aderarea Romaniei la Conventia cu privire la suprimarea cerintei supralegalizarii actelor oficiale straine, adoptata la Haga la 5 octombrie 1961, aprobată prin Legea nr. 52/2000, ori de alte tratate, conventii sau orice alta forma de acord international, bi- sau multilateral, la care Romania este parte.

(3) Cererea de recunoastere va fi insotita de o declaratie prin care se vor preciza toate procedurile straine cu privire la debitor, despre care reprezentantul strain are cunostinta.

(4) Daca considera necesar, instanta va putea solicita traducerea in limba romana a documentelor furnizate in scopul sustinerii cererii de recunoastere.

Prezumiile referitoare la recunoastere

Art. 17. - (1) Instanta va putea considera ca procedura straina care face obiectul cererii de recunoastere este o procedura in sensul celei prevazute la art. 3 lit. a) si ca reprezentantul strain este acea persoana sau autoritate prevazuta la art. 3 lit. e), daca hotararea sau adeverinta prevazuta la art. 16 alin. (2) indica aceasta.

(2) Instanta va putea considera ca documentele furnizate in scopul sprijinirii cererii de recunoastere sunt veridice, chiar daca nu sunt legalizate.

Hotararea de recunoastere a procedurii straine

Art. 18. - (1) Sub rezerva dispozitiilor art. 7, procedura straina va fi recunoscuta in masura in care indeplineste cumulativ urmatoarele conditii:

- a) procedura straina reprezinta acea procedura prevazuta la art. 3 lit. a);
- b) reprezentantul strain care solicita recunoasterea este acea persoana sau autoritate prevazuta la art. 3 lit. e);
- c) cererea de recunoastere indeplineste conditiile stabilite la art. 16 alin. (2);
- d) cererea de recunoastere a fost formulata in fata instantei competente prevazute la art. 5;
- e) exista reciprocitate in ceea ce priveste efectele hotararilor straine intre Romania si statul instantei care a pronuntat hotararea.

(2) Procedura straina va fi recunoscuta ca:

a) procedura straina principala, daca aceasta se desfasoara intr-un stat strain in care debitorul isi are stabilit centrul principalelor sale interese;

b) procedura straina secundara, daca aceasta se desfasoara intr-un stat strain in care debitorul isi are stabilit un sediu, in intelestul prevazut de art. 3 lit. p).

(3) Cererea de recunoastere a procedurii straine va fi solutionata cu precadere si celeritate. Cand procedura de citare este legal indeplinita, judecata poate continua in ziua urmatoare sau la termene scurte, succesive, date in cunostinta partilor.

(4) Instanta se pronunta asupra cererii de recunoastere, dupa citarea partilor, prin pronuntarea unei hotarari definitive, care poate fi atacata cu recurs.

(5) Hotararea de recunoastere a procedurii straine se bucura de autoritate relativa a lucrului judecat; instanta o va putea retracta sau modifica, in masura in care se dovedeste, ulterior pronuntarii sale, ca temeiurile si conditiile recunoasterii lipseau, in tot sau in parte, ori ca au incetat sa existe.

Informarea ulterioara

Art. 19. - Ulterior sesizarii instantei romane cu cererea de recunoastere, reprezentantul strain va aduce de indata la cunostinta acestiei urmatoarele informatii:

a) orice modificare importanta survenita in derularea procedurii straine supuse recunoasterii ori recunoscuta sau in statutul sau de reprezentant al acelei proceduri;

b) deschiderea oricaror alte proceduri straine referitoare la acelasi debitor, de care reprezentantul a luat cunostinta.

Masuri cu executare vremelnica, incuviintate pe durata solutionarii
cererii de recunoastere

Art. 20. - (1) La solicitarea reprezentantului strain instanta va putea incuviinta, la data formularii cererii de recunoastere a procedurii straine sau in cursul solutionarii acesteia, urmatoarele masuri cu executare vremelnica, in masura in care acestea sunt de extrema necesitate pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor:

a) suspendarea actelor, a operatiunilor si a oricaror alte masuri de executare individuala asupra bunurilor debitorului;

b) insarcinarea reprezentantului strain sau a altei persoane desemnate de instanta cu administrarea, conservarea ori valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului situate in Romania, care, prin natura acestora sau din alte cauze, sunt perisabile, supuse deteriorarii sau devalorizarii ori periclitare in orice alt mod;

c) orice alta masura dintre cele prevazute la art. 22 alin. (1) lit. c), d) si g).

(2) Judecarea cererii prevazute la alin. (1) se face cu citarea partilor interesate.

(3) Masurile incuviintate in conditiile prevazute de alin. (1) inceteaza la momentul pronuntarii de catre instanta a hotararii asupra cererii de recunoastere a procedurii straine, cu exceptia cazului in care durata acestor masuri este prelungita in conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) lit. f).

(4) Instanta va putea refuza incuviintarea masurilor prevazute la alin. (1) in masura in care aceasta ar impiedica desfasurarea in bune conditii a unei proceduri straine principale.

Efectele recunoasterii unei proceduri straine principale

Art. 21. - (1) De la data recunoasterii procedurii straine principale este impiedicata pornirea urmatoarelor cereri si actiuni, judiciare sau extrajudiciare, iar daca acestea sunt deja pornite, ele se suspenda de drept:

a) cererile sau actiunile cu caracter individual, vizand bunuri, drepturi si obligatii ale debitorului;

b) actele, operatiunile si orice alte masuri de executare individuala asupra bunurilor debitorului.

(2) La solicitarea unui creditor titular al unei creante garantate cu ipoteca, gaj sau cu alta garantie reala mobiliara ori drept de retentie, de orice fel, instanta va putea ridica suspendarea prevazuta la alin. (1), in conditiile prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(3) Incepand cu data prevazuta la alin. (1) exercitiul dreptului de a instrina, greva sau dispune in orice alt mod de bunurile debitorului este suspendat. Actele efectuate cu incalcarea acestor prevederi sunt nule de drept.

(4) Face exceptie de la aplicarea alin. (3) exercitarea dreptului unui comerciant de a efectua acte, operatiuni si plati care se incadreaza in conditiile obisnuite de exercitare a activitatii curente, pentru care instanta va putea decide suspendarea in conditiile prevazute la art. 22.

(5) Recunoasterea procedurii straine principale impiedica inceperea curgerii termenului de prescriptie a cererilor si actiunilor prevazute la alin. (1), iar daca acestea sunt deja pornite, recunoasterea procedurii straine principale reprezinta cauza de intrerupere a termenului de prescriptie a cererilor si a actiunilor respective.

(6) Prevederile alin. (1) nu impiedica formularea unei actiuni de deschidere a procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, ori inregistrarea cererii de admitere a creantelor in cadrul acestei proceduri.

Adoptarea masurilor cu executare vremelnica ulterior
recunoasterii procedurii straine

Art. 22. - (1) La solicitarea reprezentantului strain instanta poate incuviinta, ulterior recunoasterii procedurii straine principale sau secundare, orice masura cu executare vremelnica necesara pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor acestuia, precum:

a) suspendarea actiunilor ori a cererilor cu caracter individual referitoare la bunurile, drepturile si obligatiile debitorului, in masura in care acestea nu au fost oprite sau suspendate in conditiile prevazute la art. 21 alin. (1) lit. a);

b) suspendarea masurilor de executare purtand asupra bunurilor debitorului, in masura in care oprirea sau

suspendarea nu a intervenit ca urmare a aplicarii art. 20 alin. (1) lit. a);

c) suspendarea exercitiului dreptului de a instraina, greva sau dispune in orice alt mod de bunurile debitorului, in masura in care suspendarea nu a intervenit in conditiile prevazute la art. 21 alin. (2);

d) administrarea de probe referitoare la bunurile, actele juridice, drepturile sau obligatiile debitorului, precum si asigurarea dovezilor si constatarea unei stari de fapt prin executor judecatoresc;

e) insarcinarea reprezentantului strain sau a altei persoane desemnate de instanta cu administrarea sau valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate in Romania;

f) prelungirea duratei masurilor incuviintate in conditiile prevazute la art. 20 alin. (1);

g) aprobarea oricarei alte masuri care poate fi indeplinita de reprezentantul roman, in conditiile stabilit de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) La solicitarea reprezentantului strain instanta va putea imputernici, ulterior recunoasterii procedurii straine principale sau secundare, pe reprezentantul strain sau pe o alta persoana desemnata de instanta cu administrarea si realizarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate in Romania, in masura in care instanta va considera ca interesele creditorilor romani sunt protejate in mod corespunzator.

(3) In vederea incuviintarii masurilor prevazute in prezentul articol in favoarea reprezentantului unei proceduri straine secundare, instanta se va asigura ca, potrivit legii romane, aceste masuri poarta numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate in cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informatii necesare in acea procedura.

Protectia creditorilor si a altor persoane interesate

Art. 23. - (1) In vederea aprobarii sau a respingerii cererilor de incuviintare a masurilor mentionate la art. 20 sau 22 ori a modificarii sau incetarii masurilor mentionate la alin. (3), instanta se va asigura ca interesele creditorilor, ale debitorului si ale altor persoane interesate sunt protejate in mod corespunzator.

(2) Instanta poate conditiona incuviintarea oricarei masuri, in temeiul art. 20 sau 22, de indeplinirea oricaror cerinte pe care le considera necesare.

(3) La solicitarea reprezentantului strain sau a altei persoane interesate ori din oficiu, instanta va putea dispune modificarea sau incetarea masurii incuviintate in conditiile art. 20 sau 22.

Actiunile de anulare a actelor juridice incheiate in dauna drepturilor creditorilor

Art. 24. - (1) De la data recunoasterii procedurii straine reprezentantul strain are calitate procesuala pentru a formula acele actiuni de anulare a actelor juridice incheiate de debitor in dauna drepturilor creditorilor sai, cu care este imputernicit administratorul sau, dupa caz, lichidatorul judiciar, in conditiile stabilit de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) In cazul cererilor de anulare formulate de reprezentantul unei proceduri straine secundare instanta se va asigura ca acestea au ca obiect numai bunuri care, potrivit legii romane, sunt susceptibile a fi administrate in procedura straina secundara.

Interventia reprezentantului strain in cadrul cererilor si actiunilor cu caracter individual desfasurate in Romania

Art. 25. - De la data recunoasterii procedurii straine reprezentantul strain are calitate procesuala pentru a interveni in cadrul oricarei cereri sau actiuni cu caracter individual, judiciare sau extrajudiciare, in care debitorul are calitatea de parte, in masura in care sunt indeplinite si celelalte conditii prevazute de legea romana.

CAPITOLUL IV

Cooperarea cu instancele si reprezentantii straini

Cooperarea si comunicarea directa dintre instancele romanesti, pe de o parte, si instancele si reprezentantii straini, pe de alta parte

Art. 26. - (1) Instancele romanesti vor coopera cu instancele si reprezentantii straini intr-o masura cat mai extinsa, in privinta aspectelor prevazute la art. 2; cooperarea se va putea realiza direct sau prin intermediul reprezentantului roman.

(2) Instancele sunt abilitate sa comunice sau sa solicite informatii ori asistenta in mod direct de la instancele sau reprezentantii straini.

Cooperarea si comunicarea directa dintre reprezentantul roman si instancele sau reprezentantii straini

Art. 27. - (1) In exercitarea atributiilor sale si sub supravegherea instancei reprezentantul roman va coopera cu instancele si reprezentantii straini intr-o masura cat mai extinsa, in privinta aspectelor prevazute la art. 2.

(2) In exercitarea atributiilor sale si sub supravegherea instancei reprezentantul roman este abilitat sa comunice in mod direct cu instancele si reprezentantii straini.

Art. 28. - Cooperarea prevazuta la art. 26 si 27 va putea fi pusa in aplicare prin orice mijloace adecate, precum:
a) desemnarea unei persoane sau a unui organ care sa actioneze potrivit indicatiilor instantei;
b) comunicarea de informatii prin orice mijloace pe care instanta le considera adecate;
c) coordonarea administrarii si supravegherii bunurilor si a activitatii debitorului;
d) aprobarea sau punerea in aplicare de catre instanta a acordurilor de coordonare a procedurilor;
e) coordonarea procedurilor concomitente, referitoare la acelasi debitor.

CAPITOLUL V

Proceduri concomitente

Deschiderea procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995 ulterior recunoasterii unei proceduri straine principale

Art. 29. - Ulterior recunoasterii unei proceduri straine principale, deschiderea procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, impotriva aceluiasi debitor se poate realiza in conditiile prevazute de aceasta lege si numai in masura in care debitorul are stabilit un sediu in Romania. Efectele procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se vor limita numai la bunurile situate pe teritoriul statului roman si, in masura necesara aplicarii cooperarii si coordonarii prevazute la art. 26-28, la alte bunuri ale debitorului, care, potrivit legii romane, trebuie sa fie administrate in aceasta procedura.

Coordonarea procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995 si a procedurii straine

Art. 30. - In cazul in care o procedura straina si procedura prevazuta de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se desfasoara concomitent cu privire la acelasi debitor, instanta va intreprinde masurile vizand cooperarea si coordonarea, prevazute la art. 26-28, si va proceda in felul urmator:

A. atunci cand cererea de recunoastere a procedurii straine este formulata ulterior deschiderii procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

a) orice masura cu executare vremelnica incuviintata in temeiul art. 20 sau 22 va trebui sa fie compatibila cu prevederile procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

b) art. 21 nu se aplica in masura in care procedura straina este recunoscuta ca procedura straina principala;

B. atunci cand cererea de recunoastere a procedurii straine este admisa ori numai formulata anterior deschiderii procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

a) orice masura cu executare vremelnica, incuviintata in temeiul art. 20 sau 22, va fi reexaminata de instanta, care va dispune modificarea sau incetarea acesteia, daca este incompatibila cu dispozitiile procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

b) in masura in care procedura straina este recunoscuta ca procedura straina principala, se va dispune, in conformitate cu prevederile art. 21 alin. (2), modificarea sau incetarea masurilor de suspendare ori de oprire, prevazute la art. 21 alin. (1) si (3), daca aceste masuri sunt incompatibile cu derularea procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

C. atunci cand va decide asupra incuviintarii, respectiv a modificarii sau prelungirii duratei masurilor cu executare vremelnica, incuviintate reprezentantului unei proceduri straine secundare, instanta se va asigura ca, potrivit legii romane, aceste masuri poarta numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate in cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informatii necesare in acea procedura.

Coordonarea mai multor proceduri straine

Art. 31. - In masura existentei mai multor proceduri straine vizand acelasi debitor, instanta va intreprinde masurile vizand cooperarea si coordonarea, prevazute la art. 26-28, in ceea ce priveste aspectele mentionate la art. 2, si va proceda in felul urmator:

a) orice masura cu executare vremelnica incuviintata in temeiul art. 20 sau 22 reprezentantului unei proceduri straine secundare ulterior recunoasterii unei proceduri straine principale trebuie sa fie compatibila cu derularea procedurii straine principale;

b) atunci cand cererea de recunoastere a procedurii straine secundare este admisa ori numai formulata anterior recunoasterii procedurii straine principale, orice masura cu executare vremelnica incuviintata in temeiul art. 20 sau 22 va fi reexaminata de instanta, care va dispune modificarea sau incetarea acesteia, in masura in care este incompatibila cu derularea procedurii straine principale;

c) in masura in care mai multe proceduri straine secundare sunt recunoscute succesiv, instanta va incuviinta, va modifica ori va dispune incetarea masurilor cu executare vremelnica intr-o maniera care sa inlesneasca coordonarea procedurilor respective.

procedurii straine principale

Art. 32. - (1) Recunoasterea unei proceduri straine principale constituie, pana la proba contrarie, o prezumtie a starii de insolventa a debitului, in temeiul careia se poate deschide procedura prevazuta de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care procedura străină recunoscută este secundată.

Ordinea de plată în procedurile concomitente

Art. 33. - (1) Creditorul care a primit o plată parțială pentru creanța sa, în cadrul unei proceduri de insolvență desfășurate în conformitate cu dispozițiile legislației unei state străine, nu va mai putea primi plăti suplimentare în contul aceluiși creant, în cadrul procedurii deschise potrivit Legii nr. 64/1995, republicată, cu modificarile și completările ulterioare, cu privire la același debitor, în măsură în care partea proporțională pe care ar primi-o în această procedură creditorii din aceeași clăsă cu creditorul respectiv este mai mică decât plata creditorului primită în procedura străină.

(2) Prevederile alin. (1) nu afectează drepturile creditorilor titulari de creanțe garantate cu ipotecă, gaj sau cu alta garanție reală mobiliara ori drept de retentie, de orice fel.

TITLUL II

Raporturi cu statele membre ale Uniunii Europene

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Sfera de aplicare

Art. 34. - Prezentul titlu se aplică în următoarele situații:

a) în cazul în care este solicitată asistența în România de către o instanță a unui stat membru al Uniunii Europene sau de către un lichidator european, în legătură cu o procedură de insolvență deschisă într-un stat membru al Uniunii Europene;

b) în cazul în care este solicitată asistența într-un stat membru al Uniunii Europene în legătură cu o procedură care se desfășoară potrivit Legii nr. 64/1995, republicată, cu modificarile și completările ulterioare;

c) în cazul desfășurării concomitente a unei proceduri de insolvență românești și a unei proceduri de insolvență deschise într-un stat membru al Uniunii Europene, referitoare la același debitor.

Competența internațională

Art. 35. - (1) Instantele statului pe teritoriul căruia este situat centrul principalelor interese ale debitului sunt competente să hotărască deschiderea procedurii de insolvență.

(2) În cazul în care centrul principalelor interese ale debitului este situat pe teritoriul unui stat, instantele altui stat nu sunt competente să hotărască deschiderea procedurii teritoriale de insolvență cu privire la debitul respectiv, cu excepția cazului în care acesta are un sediu și pe teritoriul statului în cauză. Efectele acestei proceduri se limitează la bunurile debitului, care se situează pe teritoriul ultimului stat.

(3) Atunci când se deschide o procedură potrivit alin. (1), orice altă procedură deschisă ulterior, în conformitate cu alin. (2), reprezintă o procedură secundată. Procedura străină secundată trebuie să fie o procedură de lichidare.

(4) Procedura prevăzută la alin. (2) nu poate fi deschisă înainte de deschiderea unei proceduri străine principale, potrivit alin. (1), cu excepția cazului în care:

a) o procedură principală nu poate fi deschisă, în conformitate cu alin. (1), din cauza condițiilor stabilită de legea statului pe teritoriul căruia se află centrul principalelor interese ale debitului;

b) deschiderea procedurii teritoriale este solicitată de un creditor al carui domiciliu, reședința sau sediul se gasesc pe teritoriul aceluiași stat în care este stabilit sediul respectiv ori a carui creanță izvorăste din actele încheiate la locul aceluiai sediu.

Legea aplicabilă

Art. 36. - (1) Cu excepția dispozițiilor contrare cuprinse în prezentul titlu, legea aplicabilă procedurii și efectelor acesteia este legea statului pe teritoriul căruia procedura este deschisă, denumită în continuare stat de deschidere.

(2) Legea statului de deschidere va prevedea condițiile în care procedura trebuie deschisă, desfășurată și închisă, în special:

a) debitului care face obiectul procedurii, în raport cu calitatea acestora;

b) bunurile care alcătuiesc averea debitului și regimul juridic al bunurilor dobândite de debitor ulterior deschiderii procedurii;

c) atributiile debitului și ale reprezentantului roman, respectiv ale lichidatorului european;

d) condițiile în care se poate face compensarea obligațiilor;

e) efectele procedurii în ceea ce privește contractele la care debitul este parte, aflate în curs de desfășurare;

f) efectele procedurii asupra acțiunilor individuale, cu excepția proceselor aflate în curs de soluționare;

g) creantele ce urmeaza sa fie inregistrate la pasivul debitorului si regimul juridic al creantelor nascute dupa deschiderea procedurii;

h) regulile vizand inregistrarea, verificarea si admiterea creantelor;

i) regulile care stabilesc distributia sumelor rezultante din valorificarea bunurilor, rangul creantelor si drepturile creditorilor care au fost partial dezinteresati dupa deschiderea procedurii prin compensatiune sau ca urmare a valorificarii unui drept real;

j) conditiile si efectele inchiderii procedurii, in special in cazul unui concordat sau plan de reorganizare;

k) drepturile creditorilor ulterior inchiderii procedurii;

l) sarcina achitarii taxelor si a cheltuielilor de judecata;

m) regulile referitoare la constatarea nulitatii, anularea sau constataarea inopozabilitatii actelor juridice care prejudiciaza drepturile creditorilor din adunarea creditorilor.

Drepturi reale ale tertilor

Art. 37. - (1) Deschiderea procedurii nu afecteaza drepturile reale constituite in favoarea tertilor sau a creditorilor, anterior deschiderii procedurii, asupra bunurilor corporale sau necorporale, mobile ori imobile, individual determinate sau constituite in universalitat, apartinand debitorului si care se gasesc pe teritoriul unui alt stat la momentul deschiderii procedurii.

(2) Drepturile prevazute la alin. (1) vizeaza, printre altele:

a) dreptul de a executa sau de a solicita executarea bunurilor care fac obiectul unui contract de garantie mobiliara sau imobiliara, precum si dreptul de a fi indestulat din sumele de bani obtinute printre-a semenea executare ori din fructele bunurilor respective, in temeiul unei ipotecii, gaj sau altor garantii reale mobiliare ori drept de retentie, de orice fel;

b) dreptul exclusiv de realizare a unei creante, ca urmare a gajarii sau cessionarii acestei creante cu titlu de garantie;

c) dreptul de revendicare a bunului si/sau de urmarire a acestuia in mainile oricui il detine ori il foloseste impotriva vointei partii indreptatite;

d) dreptul real de a culege fructele unui bun.

(3) Este asimilat dreptului real dreptul inscris intr-un registru public si opozabil tertilor, care da posibilitatea dobандirii unui drept real, in sensul prevazut la alin. (1).

(4) Prevederile alin. (1) nu impiedica formularea actiunilor de constatare a nulitatii, in anulabilitate sau in constatarea inopozabilitatii, mentionate la art. 36 alin. (2) lit. m).

Compensarea

Art. 38. - (1) Deschiderea procedurii de insolventa nu afecteaza dreptul unui creditor de a invoca compensarea creantei sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci cand aceasta operatiune este permisa de legea aplicabila creantei debitorului insolvent.

(2) Prevederile alin. (1) nu impiedica formularea actiunilor de constatare a nulitatii, in anulabilitate sau in constatarea inopozabilitatii, mentionate la art. 36 alin. (2) lit. m).

Rezerva dreptului de proprietate

Art. 39. - (1) Deschiderea procedurii impotriva cumparatorului unui bun nu afecteaza drepturile vanzatorului aceluui bun, intemeiate pe rezerva dreptului de proprietate, daca bunul se gasesc la momentul deschiderii procedurii pe teritoriul unui alt stat decat statul de deschidere.

(2) Deschiderea procedurii impotriva vanzatorului unui bun, ulterior predarii acestuia, nu constituie o cauza de rezolutiune sau de denuntare a vanzarii si nu impiedica dobandirea dreptului de proprietate asupra bunului de catre cumparator, daca bunul respectiv se gasesc la momentul deschiderii procedurii pe teritoriul unui alt stat decat statul de deschidere.

(3) Prevederile alin. (1) si (2) nu impiedica formularea actiunilor de constatare a nulitatii, in anulare sau in inopozabilitate, mentionate la art. 36 alin. (2) lit. m).

Contracte avand drept obiect bunuri imobile

Art. 40. - Efectele procedurii asupra unui contract prin care se dobandeste un drept de proprietate sau de folosinta asupra unui bun imobil sunt determinate in mod exclusiv de legea statului pe teritoriul caruia se gasesc acel bun imobil.

Sisteme de plata si piete financiare

Art. 41. - (1) Fara a aduce atingere prevederilor art. 37, efectele procedurii de insolventa in ceea ce priveste drepturile si obligatiile participantilor la un sistem de plata sau decontare ori la o piata financiara sunt guvernate in mod exclusiv de legea statului in care exista acel sistem sau acea piata financiara.

(2) Prevederile alin. (1) nu impiedica formularea actiunilor de constatare a nulitatii, anulare sau in inopozabilitate a platilor ori a tranzactiilor financiare, in conditiile legii aplicabile sistemului de plata sau decontare ori pietei

financiare respective.

Raporturi de munca

Art. 42. - Efectele procedurii de insolventa asupra unui contract de munca sau a altor raporturi de munca sunt guvernate in mod exclusiv de legea aplicabila contractului sau raportului de munca respectiv.

Drepturile supuse inscrierii in registre publice

Art. 43. - Efectele procedurii de insolventa in ceea ce priveste drepturile debitorului asupra unui bun imobil, nava sau aeronava, supuse inscrierii intr-un registru public, sunt determinate de legea statului sub autoritatea caruia este pastrat acel registru.

Drepturi de proprietate industriala

Art. 44. - Drepturile de proprietate industriala sau orice alte drepturi similare, constituie si protejate potrivit legislatiei Uniunii Europene si/sau legii romane, nu pot fi incluse decat in procedura mentionata la art. 3 lit. b).

Acte prejudiciabile

Art. 45. - Prevederile art. 36 alin. (2) lit. m) nu se aplica in masura in care persoana care a beneficiat de pe urma unui act prejudiciabil pentru adunarea creditorilor dovedeste ca:

- a) acel act este guvernat de legea unui alt stat decat cea a statului de deschidere;
- b) legea respectiva nu permite in cazul respectiv, sub nici o forma, atacarea actului.

Protectia tertilor dobanditori

Art. 46. - Daca debitorul dispune cu titlu oneros, dupa deschiderea procedurii de insolventa, de:

- a) un bun imobil;
- b) o nava sau aeronava supusa inscrierii intr-un registru public;
- c) valori mobiliare a caror existenta presupune inscrierea acestora intr-un registru prevazut de lege,

validitatea actelor de dispozitie respective este guvernata de legea statului pe teritoriul caruia se gaseste bunul imobil ori, dupa caz, sub autoritatea caruia se pastreaza regisrul.

Efectele procedurii de insolventa asupra proceselor in curs de solutionare

Art. 47. - Efectele procedurii de insolventa asupra unui proces in curs de solutionare, al carui obiect il reprezinta un bun sau un drept de care debitorul este desesizat, sunt guvernate in mod exclusiv de legea statului in care acel proces se afla in curs de solutionare.

CAPITOLUL II

Recunoasterea procedurii europene de insolventa

Principiu

Art. 48. - (1) Orice hotarare de deschidere a unei proceduri de insolventa, adoptata de o instanta a unui stat, competenta in conformitate cu prevederile art. 35, este recunoscuta in toate celelalte state de indata ce aceasta isi produce efectele in statul de deschidere. Aceasta regula se aplica si in cazul in care debitorul, din cauza calitatii sale, nu poate fi supus unei proceduri de insolventa in celelalte state.

(2) Recunoasterea procedurii mentionate la art. 35 alin. (1) nu impiedica deschiderea procedurii prevazute la art. 35 alin. (2) de catre o instanta a unui alt stat. In acest caz, procedura ulterioara reprezinta o procedura secundara, in sensul cap. III al prezentului titlu.

Efectele recunoasterii

Art. 49. - (1) Hotararea de deschidere a procedurii mentionate la art. 35 alin. (1) produce, fara indeplinirea vreunei formalitati suplimentare, in orice alt stat efectele prevazute de legea statului de deschidere, cu exceptia cazului in care prezentul titlu contine dispozitii contrare si, de asemenea, daca nici o procedura de tipul celei prevazute la art. 35 alin. (2) nu este deschisa in acel stat.

(2) Efectele procedurii mentionate la art. 35 alin. (2) nu pot fi contestate in celelalte state. Orice limitare a drepturilor creditorilor, precum suspendarea judecarii cererilor sau a actiunilor individuale ori remiterea datoriilor rezultand din aceasta procedura poate fi opusa, in ceea ce priveste bunurile situate pe teritoriul unui alt stat, numai creditorilor care si-au exprimat acordul.

Atributiile reprezentantului roman si ale lichidatorului european

Art. 50. - (1) Reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european, desemnat de o instanta competenta potrivit art. 35 alin. (1), poate exercita pe teritoriul altui stat toate atributiile conferite de legea statului de deschidere atat timp cat nici o alta procedura de insolventa nu a fost deschisa ori nici o masura de conservare sau protectie contrara nu a fost adoptata, ca urmare a unei cereri de deschidere a unei proceduri de insolventa in acel stat. Reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european poate, printre altele, sub rezerva art. 37 si 39, sa deplaseze bunurile debitorului in afara statului pe teritoriul caruia se gasesc aceste bunuri.

(2) Reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european desemnat de instanta competenta potrivit art. 35 alin. (2), poate solicita pe cale judiciara sau extrajudiciara, in orice alt stat, constatarea faptului ca transferul unui bun mobil de pe teritoriul statului de deschidere pe teritoriul acelui alt stat a avut loc ulterior momentului de deschidere a procedurii teritoriale de insolventa in care a fost desemnat. Reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european poate totodata sa exercite orice actiune de constatare a nulitatii, in anulare sau in inopozabilitate necesara pentru protejarea intereselor adunarii creditorilor.

(3) In exercitarea atributiilor sale reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european este obligat sa respecte legea statului pe teritoriul caruia actioneaza, in special cu privire la procedurile si modalitatile de valorificare a bunurilor. Aceste atributii nu pot include folosirea de mijloace de constrangere sau dreptul de a solutiona actiuni judecatoresti ori alte tipuri de litigii.

Probarea desemnarii reprezentantului roman si a lichidatorului european

Art. 51. - (1) Probarea desemnarii reprezentantului roman sau, dupa caz, a lichidatorului european se realizeaza prin prezentarea unei copii certificate a originalului hotararii de desemnare sau prin orice alt act emis de instanta competenta.

(2) Se poate solicita traducerea hotararii de desemnare in una dintre limbile oficiale ale statului pe teritoriul caruia reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european va actiona; nici o legalizare sau alta formalitate similara nu este necesara.

Restituirea si imputatia

Art. 52. - (1) Sub rezerva art. 37 si 39, creditorul care, ulterior deschiderii procedurii mentionate la art. 35 alin. (1), obtine prin orice mijloc, mai ales prin executarea bunurilor debitorului situate pe teritoriul unui alt stat contractant, satisfacerea, in tot sau in parte, a creantei sale trebuie sa restituie reprezentantului roman sau, dupa caz, lichidatorului european valoarea obtinuta.

(2) Pentru a se asigura un tratament egal creditorilor, creditorul care a obtinut, in cadrul unei proceduri de insolventa, satisfacerea partiala a creantei sale va participa la repartizarile realizate in alta procedura numai daca creditorii de acelasi rang sau din aceeasi clasa ar primi in aceasta din urma procedura o parte echivalenta.

Publicitatea

Art. 53. - (1) Reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european va putea solicita publicarea unei notificari privind hotararea de deschidere a procedurii de insolventa si, daca este cazul, pe cea de desemnare a sa, in orice alt stat, in modalitatile stabilite de acel stat. Notificarea va indica persoana reprezentantului roman sau, dupa caz, a lichidatorului european desemnat si va preciza daca norma de competenta aplicata este cea prevazuta la art. 35 alin. (1) sau, dupa caz, alin. (2).

(2) In masura in care, in statele pe teritoriul carora debitorul are un sediu, publicarea notificarii prevazute la alin. (1) este obligatorie, reprezentantul roman ori, dupa caz, lichidatorul european sau orice alta autoritate, imputernicita in acest scop in statul in care procedura mentionata la art. 35 alin. (1) a fost deschisa, este obligata sa intreprinda masurile necesare pentru efectuarea publicitatii.

Inscrierea intr-un registru public

Art. 54. - (1) Reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european va putea solicita inscrierea unei mentiuni cu privire la hotararea de deschidere a procedurii prevazute la art. 35 alin. (1) in cartea funciara, registrul comertului si in orice alt registru public pastrat in celealte state.

(2) In statele in care inscrierea mentiunii prevazute la alin. (1) este obligatorie reprezentantul roman ori, dupa caz, lichidatorul european sau orice autoritate imputernicita in acest scop in statul in care procedura prevazuta la art. 35 alin. (1) a fost deschisa este obligata sa intreprinda masurile necesare pentru inscrierea mentiunii respective.

Speze

Art. 55. - Spezele prilejuite de efectuarea masurilor de publicitate si de inscriere mentionate la art. 53 si 54 sunt considerate cheltuieli de procedura.

Executarea unei obligatii in favoarea debitorului

Art. 56. - (1) Persoana care executa o obligatie intr-un stat, in beneficiul unui debitor supus unei proceduri de insolventa deschise intr-un alt stat, in loc sa o execute in beneficiul reprezentantului roman sau, dupa caz, al lichidatorului european al acelei proceduri este liberata daca nu a avut cunostinta de deschiderea procedurii.

(2) Persoana care executa obligatia respectiva anterior indeplinirii masurilor de publicitate prevazute la art. 53 este prezumata, pana la proba contrarie, ca nu a avut cunostinta de deschiderea procedurii de insolventa; executarea obligatiei ulterior indeplinirii masurilor de publicitate prezuma, pana la proba contrarie, ca persoana a avut cunostinta de deschiderea procedurii.

Recunoasterea si caracterul executoriu al altor hotarari

Art. 57. - (1) Hotararile referitoare la desfasurarea si inchiderea unei proceduri de insolventa, pronuntate de o instanta a carei hotarare de deschidere a procedurii este recunoscuta potrivit art. 48, precum si concordatul sau planul de reorganizare confirmat de acea instanta sunt recunoscute fara indeplinirea vreunei formalitatii suplimentare. Aceste hotarari urmeaza a se executa in conformitate cu dispozitiile legale in materie.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică si hotararilor care decurg in mod direct din procedura de insolventa si care au o stransa legatura cu aceasta, chiar daca sunt adoptate de o alta instanta.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică si hotararilor de incuiintare a unor masuri cu executare vremelnica, adoptate ulterior formularii cererii de deschidere a procedurii de insolventa.

(4) Instantele nu sunt tinute sa recunoasca sau sa execute hotararile prevazute la alin. (1)-(3), in masura in care aceasta ar avea drept efect limitarea libertatii individuale sau a secretului corespondentei.

Exceptii de ordine publica

Art. 58. - Recunoasterea unei proceduri de insolventa deschise in alt stat sau executarea unei hotarari adoptate in cadrul unei astfel de proceduri sau in legatura directa cu aceasta va putea fi refuzata daca recunoasterea sau executarea ar contraveni in mod manifest ordinii publice de drept international privat, in special principiilor generale ori drepturilor si libertatilor fundamentale prevazute de Constitutie.

CAPITOLUL III

Proceduri europene secundare de insolventa

Deschiderea procedurii secundare

Art. 59. - (1) Ulterior deschiderii procedurii prevazute la art. 35 alin. (1) de o instanta a unui stat si recunoasterii acestora intr-un alt stat, o procedura secundara de insolventa va putea fi deschisa in acel alt stat, in masura in care instantele acestuia ar fi competente in conformitate cu prevederile art. 35 alin. (2), fara examinarea starii de insolventa a debitorului in acest stat.

(2) Procedura secundara prevazuta la alin. (1) va putea fi doar una dintre procedurile mentionate in anexa nr. 2.

(3) Efectele procedurii secundare prevazute la alin. (1) se vor limita la bunurile debitorului care se gasesc pe teritoriul celui de-al doilea stat.

Legea aplicabila

Art. 60. - Cu exceptia dispozitiilor contrare cuprinse in prezentul titlu, legea aplicabila procedurii secundare este legea statului pe teritoriul caruia aceasta este deschisa.

Dreptul de a solicita deschiderea procedurii secundare

Art. 61. - Deschiderea unei proceduri secundare va putea fi solicitata de:

- a) reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european desemnat in procedura principală;
- b) orice alta persoana sau autoritate indreptatita sa solicite deschiderea unei proceduri de insolventa in conformitate cu legea statului pe teritoriul caruia se solicita deschiderea procedurii secundare.

Avansarea de speze

Art. 62. - In masura in care legea statului contractant in care se solicita deschiderea procedurii secundare impune ca activul debitorului sa fie suficient pentru acoperirea, in tot sau in parte, a spezelor procedurii (taxe si cheltuieli), instanta sesizata cu o asemenea cerere va putea solicita reclamantului plata unui avans sau o garantie cu o valoare corespunzatoare.

Obligatia de cooperare si informare

Art. 63. - (1) Sub rezerva dispozitiilor legale care limiteaza comunicarea de informatii reprezentantilor romani sau, dupa caz, lichidatorilor europei desemnati in procedura principală si in cele secundare le incumba o obligatie de informare reciproca. Acesteia sunt tinuti sa comunice neintarziat orice informatie care poate fi utilizata in cealalta procedura, mai ales cu privire la stadiul prezentarii cererilor de admitere a creantelor si al verificarii acestora,

precum si la masurile avand drept scop inchiderea procedurilor.

(2) Sub rezerva dispozitiilor legale aplicabile fiecarei proceduri, reprezentantilor romani sau, dupa caz, lichidatorilor europei mentionati la alin. (1) le incumba si o obligatie de cooperare reciproca.

(3) Reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european desemnat in procedura secundara este obligat sa permita, in timp util, omologului sau din procedura principala sa isi prezinte propunerile referitoare la lichidarea sau la utilizarea bunurilor din procedura secundara.

Exercitarea drepturilor creditorilor

Art. 64. - (1) Orice creditor poate sa isi inregistreze cererea de admitere a creantelor sale in cadrul procedurii principale si al oricarei proceduri secundare.

(2) Reprezentantii romani sau, dupa caz, lichidatorii europei desemnati in procedura principala si in cele secundare vor inregistra, in cadrul altor proceduri, cererile de admitere a creantelor care fusesera inregistrate in cadrul procedurii in care au fost desemnati sa actioneze, in masura in care aceasta inregistrare este utila creditorilor din procedurile in care au fost desemnati si sub rezerva dreptului creditorilor de a se opune sau de a retrage inregistrarea cererilor de admitere a creantelor, daca legea aplicabila le da acest drept.

(3) Reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european desemnat intr-o procedura principala ori secundara este abilitat sa participe cu acelasi titlu ca orice alt creditor in cadrul altor proceduri si, in special, sa ia parte la adunarea creditorilor.

Suspendarea lichidarii

Art. 65. - (1) Instanta care a deschis procedura secundara va suspenda, in tot sau in parte, operatiunile de lichidare, la cererea reprezentantului roman sau, dupa caz, a lichidatorului european din procedura principala, sub rezerva facultatii de a solicita acelui reprezentant roman sau, dupa caz, lichidator european indeplinirea oricarei masuri adecvate pentru apararea intereselor creditorilor si a categoriilor de creditori din procedura secundara.

(2) Instanta va putea respinge cererea reprezentantului roman sau, dupa caz, a lichidatorului european din procedura principala mentionata la alin. (1) numai daca aceasta nu prezinta, in mod evident, interes pentru creditorii din procedura principala.

(3) Suspendarea lichidarii va putea fi dispusa pentru o perioada maxima de 3 luni, care poate fi prelungita sau reinnoita pentru perioade avand aceeasi durata maxima.

(4) Instanta prevazuta la alin. (1) va dispune incetarea suspendarii operatiunilor de lichidare:

a) la solicitarea reprezentantului roman sau, dupa caz, a lichidatorului european din procedura principala;

b) din oficiu, la solicitarea unui creditor ori a reprezentantului roman sau, dupa caz, a lichidatorului european din procedura secundara, daca considera ca masura suspendarii nu se mai justifica, in special in ceea ce priveste interesele creditorilor din procedura principala sau ale celor din procedura secundara.

Masuri de inchidere a procedurii secundare de insolventa

Art. 66. - (1) Daca legea aplicabila procedurii secundare admite posibilitatea de inchidere a acestei proceduri fara lichidare, in baza unui plan de reorganizare, concordat sau a unei alte masuri similare, reprezentantul roman ori, dupa caz, lichidatorul european din procedura principala va putea propune o asemenea masura.

(2) Inchiderea procedurii secundare prin una dintre masurile prevazute la alin. (1) nu dobandeste un caracter definitiv decat in masura in care se obtine acordul reprezentantului roman sau, dupa caz, al lichidatorului european din procedura principala ori, in lipsa acestui acord, in masura in care masura propusa nu afecteaza interesele financiare ale creditorilor din procedura principala.

(3) Orice limitare a drepturilor creditorilor, precum moratoriul sau descarcarea de obligatii a debitorului, decurgand din adoptarea uneia dintre masurile prevazute la alin. (1) si (2) si propuse in cadrul unei proceduri secundare, isi produce efectele asupra bunurilor debitorului care nu sunt incluse in aceasta procedura numai cu acordul tuturor creditorilor interesati.

(4) Pe durata suspendarii operatiunilor de lichidare, dispusa in conformitate cu prevederile art. 65, numai reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european din procedura principala ori debitorul, cu acordul primului, poate propune, in cadrul procedurii secundare, masurile prevazute la alin. (1) si (2). Nici o alta propunere referitoare la asemenea masuri nu va putea fi supusa votului creditorilor sau confirmarii de catre instanta.

Surplusul de bunuri din procedura secundara

Art. 67. - Daca lichidarea bunurilor din cadrul procedurii secundare permite satisfacerea tuturor creantelor admise in acea procedura, reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european din procedura secundara va transfera neintarziat surplusul de bunuri catre omologul sau din procedura principala.

Deschiderea ulterioara a unei proceduri principale

Art. 68. - Deschiderea procedurii mentionate la art. 35 alin. (1) ulterior deschiderii in alt stat a procedurii prevazute la art. 35 alin. (2) conduce la aplicarea corespunzatoare a prevederilor art. 63-67 in cadrul procedurii deschise initial, in masura in care stadiul desfasurarii acelei proceduri permite aceasta.

Transformarea procedurii anterioare

Art. 69. - (1) Reprezentantul roman sau, dupa caz, lichidatorul european din procedura principala va putea solicita transformarea procedurilor europene de insolventa prevazute in anexa nr. 1, deschise anterior in alte state, intr-o procedura de lichidare, in masura in care aceasta transformare este utila pentru satisfacerea intereselor creditorilor din procedura principala.

(2) Instanta competenta potrivit art. 35 alin. (2) va dispune transformarea in una dintre procedurile mentionate in anexa nr. 2.

Masuri de conservare si protectie

Art. 70. - In cazul desemnarii unui lichidator provizoriu de catre instanta competenta potrivit art. 35 alin. (1), in vederea asigurarii conservarii bunurilor debitorului, acesta este abilitat sa solicite incuviintarea oricarei masuri de conservare sau de protectie asupra bunurilor debitorului care se situeaza pe teritoriul unui alt stat, prevazuta de legea acelui stat, pentru perioada cuprinsa intre introducerea cererii de deschidere a procedurii principale si adoptarea hotararii de deschidere a acelei proceduri.

CAPITOLUL IV

Informarea creditorilor si inregistrarea cererilor de admitere a creantelor acestora

Dreptul de inregistrare a cererilor de admitere a creantelor

Art. 71. - Orice creditor care domiciliaza, locuieste statornic sau isi are stabilit sediul in alte state decat statul de deschidere, inclusiv autoritatile fiscale si organismele de asigurari sociale ale statelor respective, sunt indreptatiti sa isi inregistreze in scris cererile de admitere a creantelor in cadrul procedurii de insolventa.

Obligatia de informare a creditorilor

Art. 72. - (1) Din momentul deschiderii procedurii de insolventa intr-un stat instanta competenta din acel stat sau, dupa caz, lichidatorul european desemnat de instanta ori reprezentantul roman ii va informa neintarziat pe creditorii cunoscuti care domiciliaza, locuiesc statornic sau isi au stabilit sediul in celelalte state despre deschiderea procedurii de insolventa.

(2) Informarea prevazuta la alin. (1), realizata prin transmiterea unei notificari individuale, va cuprinde, printre altele, referiri la:

- a) termenul-limita pentru depunerea cererilor de admitere a creantelor;
- b) sanctiunile corespunzatoare in caz de nerespectare a termenului-limita;
- c) organul sau autoritatea abilitata sa inregistreze cererile de admitere a creantelor;
- d) celelalte masuri prescrise.

(3) Notificarea va indica si eventuala obligatie a creditorilor cu creante garantate sau privilegiati de a inregistra cererea de admitere a propriilor creante.

Continutul cererii de admitere a creantei

Art. 73. - Creditorul va trimite in copie documentele justificative, daca acestea exista, si va indica natura creantei, data scadentei si valoarea sa, precum si existenta unui privilegiu, garantii reale sau rezerve a dreptului de proprietate care poarta asupra acelei creante, inclusiv o enumerare a bunurilor asupra carora poarta garantile invocate.

Limba folosita

Art. 74. - (1) Notificarea prevazuta la art. 72 va fi redactata in una dintre limbile oficiale ale statului de deschidere. In acest scop se va utiliza un formular care poarta, in toate limbile oficiale ale institutiilor Uniunii Europene, titlul: INVITATIE DE INREGISTRARE A CERERII DE ADMITERE A CREANTEI. ATENTIE MAXIMA LA TERMENUL LIMITA.

(2) Orice creditor care domiciliaza, locuieste statornic sau isi are stabilit sediul intr-un alt stat decat statul de deschidere va putea sa isi inregistreze cererea de admitere a creantei sale in una dintre limbile oficiale ale acelui stat. In acest caz este obligatoriu ca cererea de admitere a creantei sale sa poarte titlul: CERERE DE ADMITERE A CREANTEI, redactat in una dintre limbile oficiale ale statului de deschidere. Creditorului i se va putea solicita si traducerea cererii de admitere a creantei sale in aceasta limba.

Dispozitii complementare

Art. 75. - Prevederile prezentului titlu se completeaza, in masura compatibilitatii, cu dispozitiile titlului I.

TITLUL III

Dispozitii tranzitorii si finale

Intrarea in vigoare

Art. 76. - Prezenta lege intra in vigoare la data de 1 iulie 2003.

Dispozitii tranzitorii

Art. 77. - Cererile de recunoastere si executare a hotararilor straine prin care se deschid si se inchid procedurile de insolventa, a hotararilor straine adoptate pe parcursul procedurii de insolventa, precum si a hotararilor straine care decurg in mod direct din procedura de insolventa si care prezinta o stransa legatura cu aceasta, formulate pana la data intrarii in vigoare a prezentei legi, vor fi solutionate in conformitate cu dispozitiile legale in vigoare la data formularii acestora.

Dispozitii finale

Art. 78. - Anexele nr. 1-3*) fac parte integranta din prezenta lege.

*) Anexele nr. 1-3 sunt reproduse in facsimil.

Aceasta lege a fost adoptata de Senat in sedinta din 21 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

p. PRESEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TARACILA

Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor in sedinta din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

p. PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR,
VIOREL HREBENCIUC

Bucuresti, 7 decembrie 2002.

Nr. 637.

ANEXA Nr. 1*)

Procedurile europene de insolventa prevazute la art. 3 lit. g)

REGATUL BELGIEI

- Het faillissement//La faillite
- Het gerechtelijk akkoord//Le concordat judiciaire
- De collectieve schuldenregeling//Le reglement collectif de dettes

REPUBLICA FEDERALA GERMANIA

- Das Konkursverfahren
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

REPUBLICA ELENA

REGATUL SPANIEI

- Concurso de acreedores
- Quiebra
- Suspension de pagos

REPUBLICA FRANCEZA

- Liquidation judiciaire
- Redressement judiciaire avec nomination d'un administrateur

IRLANDA

- Compulsory winding up by the court
- Bankruptcy
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

- Winding-up in bankruptcy of partnerships
- Creditors' voluntary winding up (with confirmation of a Court)
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution
- Company examinership

REPUBLICA ITALIANA

- Fallimento
- Concordato preventivo
- Liquidazione coatta amministrativa
- Amministrazione straordinaria
- Amministrazione controllata

MARELE DUCAT AL LUXEMBURGULUI

- Faillite
- Gestion controlee
- Concordat preventif de faillite (par abandon d'actif)
- Regime special de liquidation du notariat

REGATUL OLANDEI

- Het faillissement
- De surseance van betaling
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

REPUBLICA AUSTRIA

- Das Konkursverfahren
- Das Ausgleichsverfahren

REPUBLICA PORTUGHEZA

- O processo de falencia
- Os processos especiais de recuperacao de empresa, ou seja:
 - A concordata
 - A reconstituicao empresarial
 - A reestruturação financeira
 - A gestao controlada

REPUBLICA FINLANDA

- Konkurssi//konkurs
- Yrityssaneeraus//foretagssanering

REGATUL SUEDIEI

- Konkurs
- Foretagsrekonstruktion

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII SI IRLANDEI DE NORD

- Winding up by or subject to the supervision of the court
- Creditors' voluntary winding up (with confirmation by the court)
- Administration
- Voluntary arrangements under insolvency legislation
- Bankruptcy or sequestration

ANEXA Nr. 2

Procedurile de lichidare prevazute la art. 3 lit. h)

REGATUL BELGIEI

- Het faillissement//La faillite

REPUBLICA FEDERALA GERMANIA

- Das Konkursverfahren
- Das Gesamtvolllstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

REPUBLICA ELENA

REGATUL SPANIEI

- Concurso de acreedores
- Quiebra
- Suspension de pagos basada en la insolvencia definitiva

REPUBLICA FRANCEZA

- Liquidation judiciaire

IRLANDA

- Compulsory winding up
- Bankruptcy
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent
- Winding-up in bankruptcy of partnerships
- Creditors' voluntary winding up (with confirmation of a court)
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

REPUBLICA ITALIA

- Fallimento
- Liquidazione coatta amministrativa

MARELE REGAT AL LUXEMBURGULUI

- Faillite
- Regime special de liquidation du notariat

REGATUL OLANDEI

- Het faillissement
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

REPUBLICA AUSTRIA

- Das Konkursverfahren

REPUBLICA PORTUGHEZA

- O processo de falencia

REPUBLICA FINLANDA

- Konkurssi//konkurs

REGATUL SUEDIEI

- Konkurs

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII SI IRLANDEI DE NORD

- Winding up by or subject to the supervision of the court
- Creditors' voluntary winding up (with confirmation by the court)
- Bankruptcy or sequestration

ANEXA Nr. 3

Denumirile lichidatorilor europeni prevazuti la art. 3 lit. f)

REGATUL BELGIEI

- De curator//Le curateur
- De commissaris inzake opschorting//Le commissaire au sursis
- De schuldbemiddelaar//Le mediateur de dettes

REPUBLICA FEDERALA GERMANIA

- Konkursverwalter
- Vergleichsverwalter
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)
- Verwalter
- Insolvenzverwalter
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)
- Treuhander
- Vorlaufiger Insolvenzverwalter

REPUBLICA ELENA

REGATUL SPANIEI

- Depositario-administrador
- Interventor o Interventores
- Sindicos
- Comisario

REPUBLICA FRANCEZA

- Représentant des créanciers
- Mandataire liquidateur
- Administrateur judiciaire
- Commissaire à l'exécution de plan

IRLANDA

- Liquidator
- Official Assignee
- Trustee in bankruptcy
- Provisional Liquidator
- Examiner

REPUBLICA ITALIA

- Curatore
- Commissario

MARELE REGAT AL LUXEMBURGULUI

- Le curateur
- Le commissaire
- Le liquidateur
- Le conseil de gestion de la section d'assainissement du notariat

REGATUL OLANDEI

- De curator in het faillissement
- De bewindvoerder in de surseance van betaling
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

REPUBLICA AUSTRIA

- Masseverwalter
- Ausgleichsverwalter
- Sachwalter
- Treuhander
- Besondere Verwalter
- Vorläufiger Verwalter
- Konkursgericht

REPUBLICA PORTUGHEZA

- Gestor judicial
- Liquidatário judicial
- Comissão de credores

REPUBLICA FINLANDA

- Pesanhoitaja//boforvaltare
- Selvittaja//utredare

REGATUL SUEDIEI

- Forvaltare
- God man
- Rekonstruktur

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII SI IRLANDEI DE NORD

- Liquidator
- Supervisor of a voluntary arrangement
- Administrator
- Official Receiver
- Trustee
- Judicial factor